

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องรูปแบบการรักษาความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเทือกเขาพระ- เขาสูง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม และแบบประเมิน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบตามหลักวิชา และนำเสนอผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ กำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$ แทนค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean)

S.D. แทนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

ช่วงที่ 1 การศึกษาปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเทือกเขาพระ - เขาสูง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	212	62.91
หญิง	125	37.09
รวม	337	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่ามีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นชาย 212 คน คิดเป็นร้อยละ 62.91 เป็นหญิง 125 คน คิดเป็นร้อยละ 37.09 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4.2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	132	39.17
30-40 ปี	117	34.72
มากกว่า 40 ปี	88	26.11
รวม	337	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 39.17 อายุระหว่าง 30 - 40 ปี มีจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 34.72 อายุมากกว่า 40 ปี มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 26.11 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี

ตารางที่ 4.3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรวม	134	39.76
รับจ้าง	84	24.93
ข้าราชการ	45	13.35
อื่นๆ	74	21.96
รวม	337	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพเกษตรกรรวม จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 39.76 อาชีพรับจ้าง 84 คน คิดเป็นร้อยละ 24.93 อาชีพข้าราชการ 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.35 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพ เกษตรกรรม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง ที่เป็นปัญหาในภาพรวม

ลำดับที่	รายการ	X	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับ
1.	ปัญหาด้านอาชญากรรม	1.82	1.11	น้อย	9
2.	ปัญหาที่เกิดจากอุบัติเหตุ	2.14	1.20	น้อย	5
3.	ปัญหาจากภัยธรรมชาติ	1.87	1.11	น้อย	8
4.	ปัญหาจากการหลงทาง	2.70	1.27	ปานกลาง	2
5.	ปัญหาความไม่ปลอดภัยจากพืชและสัตว์	1.88	1.08	น้อย	7
6.	ปัญหาการจัดการด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย	3.46	1.13	ปานกลาง	1
7.	ปัญหาการเข้าชมพิพิธภัณฑ์	1.79	1.08	น้อย	10
8.	ปัญหาความไม่ปลอดภัยในการเข้าไปสัมผัสชีวิตชุมชน	2.26	1.28	น้อย	4
9.	ปัญหาในการซื้อของที่ระลึก	2.00	1.11	น้อย	6
10.	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	2.45	1.18	น้อย	3
	รวม	2.24	1.16	น้อย	

จากตารางที่ 4.4 พบว่ามีปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่ามีปัญหาเรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การจัดการด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย การหลงทาง (ปานกลาง) และปัญหาการมีส่วนร่วมของชุมชน (น้อย) ส่วนปัญหาน้อยเรียงจากน้อยไปหามาก 3 อันดับ ได้แก่ การเข้าชมพิพิธภัณฑ์ อาชญากรรม และภัยธรรมชาติ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาด้านอาชญากรรมที่เป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง

ลำดับที่	รายการ	X	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับ
1.	ปัญหาด้านอาชญากรรม ปัญหาการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่ง ราวทรัพย์	1.73	1.09	น้อย	3
2.	ปัญหาการข่มขืน	1.85	1.12	น้อย	2
3.	ปัญหาการทำร้ายร่างกาย	1.98	1.17	น้อย	1
4.	ปัญหาการหลอกลวงและเอาเปรียบ นักท่องเที่ยว	1.72	1.08	น้อย	4
	รวม	1.82	1.11.	น้อย	

จากตารางที่ 4.5 พบว่าปัญหาด้านอาชญากรรมที่เป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูงมีปัญหายุ่งในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าปัญหาการทำร้ายร่างกายมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือปัญหาการข่มขืน ส่วนปัญหาการหลอกลวงและเอาเปรียบนักท่องเที่ยวที่น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาที่เกิดจากอุบัติเหตุที่เป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง

ลำดับที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับ
	ปัญหาที่เกิดจากอุบัติเหตุ				
5.	ปัญหาในการเดินป่า	2.09	1.19	น้อย	4
6	ปัญหาการปีนเขา	2.18	1.19	น้อย	2
7	ปัญหาจากการตกปลา	2.10	1.18	น้อย	3
8	ปัญหาในการว่ายน้ำ	2.03	1.11	น้อย	5
9	ปัญหาการบาดเจ็บจากเศษแก้วแตก ขวดแตก	2.29	1.33	น้อย	1
	รวม	2.14	1.20	น้อย	

จากตารางที่ 4.6 พบว่าปัญหาที่เกิดจากอุบัติเหตุที่เป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่ามีปัญหาการบาดเจ็บจากเศษแก้วแตกขวดแตกมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือปัญหาจากการปีนเขา ส่วนปัญหาในการว่ายน้ำน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติที่เป็นปัญหา
ความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง

ลำดับที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับ
	ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติ				
10.	ปัญหาน้ำท่วม	1.65	0.99	น้อย	3
11.	ปัญหาดินถล่ม/หินถล่ม	1.75	1.09	น้อย	2
12.	ปัญหาไฟป่า	2.21	1.26	น้อย	1
	รวม	1.87	1.11	น้อย	

จากตารางที่ 4.7 พบว่าปัญหาภัยธรรมชาติที่เป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ-เขาสูง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่ามีปัญหาไฟป่ามากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือปัญหาจากดินถล่ม/หินถล่ม ส่วนปัญหาน้ำท่วมน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาจากการหลงทางที่เป็น
ปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง

ลำดับที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับ
13.	ปัญหาที่เกิดจากการหลงทาง ปัญหาจากการที่ไม่มีป้ายชี้/นำทาง ในแหล่งท่องเที่ยว	2.78	1.31	ปานกลาง	1
14.	ปัญหาจากการที่ไม่มีสิ่งกีดขวาง กำหนดขอบเขตของแหล่งท่องเที่ยว	2.58	1.21	ปานกลาง	3
15.	ปัญหาจากการที่ไม่มีแผนที่แสดงที่ ตั้งของสิ่งต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว อย่างชัดเจน	2.74	1.29	ปานกลาง	2
	รวม	2.70	1.27	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.8 พบว่าปัญหาที่เกิดจากการหลงทางที่เป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าปัญหาไม่มีป้ายชี้/นำทางมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือปัญหาไม่มีแผนที่แสดงที่ตั้งของสิ่งต่าง ๆ อย่างชัดเจน ส่วนปัญหาไม่มีสิ่งกีดขวางกำหนดขอบเขตแหล่งท่องเที่ยวน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาความไม่ปลอดภัยที่เกิด
จากพืชและสัตว์ที่เป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง

ลำดับที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับ
16.	ปัญหาที่เกิดจากพืชและสัตว์				
	ปัญหาจากพืชที่เป็นพิษ	1.76	0.99	น้อย	2
17.	ปัญหาจากสัตว์ที่เป็นอันตรายต่อนักท่องเที่ยว	2.00	1.17	น้อย	1
	รวม	1.88	1.08	น้อย	

จากตารางที่ 4.9 พบว่าปัญหาที่เกิดจากพืชและสัตว์อันเป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่ามีปัญหาสัตว์ที่เป็นอันตรายต่อนักท่องเที่ยวมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือปัญหาจากพืชที่เป็นพิษ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการจัดการด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยที่เป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง

ลำดับที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับ
18.	ปัญหาการจัดการด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย				
18.	ปัญหาจากการที่ไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	3.51	1.14	มาก	1
19.	ปัญหาจากการที่ไม่มีสถานที่ตั้งหน่วยรักษาความปลอดภัย	3.40	1.16	ปานกลาง	3
20.	ปัญหาจากการที่ไม่มีระบบรักษาความปลอดภัย	3.46	1.09	ปานกลาง	2
	รวม	3.46	1.13	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.10 พบว่าปัญหาการจัดการด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยอันเป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่ามีปัญหาไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือการไม่มีระบบรักษาความปลอดภัย ส่วนปัญหาไม่มีสถานที่ตั้งหน่วยรักษาความปลอดภัยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในการเข้าชมพิพิธภัณฑสถานที่เป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง

ลำดับที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับ
21.	ปัญหาการเข้าชมพิพิธภัณฑสถาน				
21.	ปัญหาการลักทรัพย์สิ่งของในพิพิธภัณฑสถาน	1.79	1.08	น้อย	
	รวม	1.79	1.08	น้อย	

จากตารางที่ 4.11 พบว่าปัญหาในการเข้าชมพิพิธภัณฑสถานอันเป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาความไม่ปลอดภัยในการเข้าไปสัมผัสชีวิตชุมชน ที่เป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ- เขาสูง

ลำดับที่	รายการ	X	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับ
22.	ปัญหาความไม่ปลอดภัยในการเข้าไปสัมผัสชีวิตชุมชน				
22.	ปัญหาการแต่งกายไม่เหมาะสมกับสถานที่	2.12	1.25	น้อย	2
23.	ปัญหาการไม่ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของแหล่งท่องเที่ยว	2.40	1.30	น้อย	1
	รวม	2.26	1.28	น้อย	

จากตารางที่ 4.12 พบว่าปัญหาความไม่ปลอดภัยในการเข้าไปสัมผัสชีวิตชุมชนอันเป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ – เขาสูง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าปัญหาการไม่ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของแหล่งท่องเที่ยวมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือการแต่งกายไม่เหมาะสมกับสถานที่

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในการซื้อของที่ระลึกที่ป็นปัญหา
ความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง

ลำดับที่	รายการ	X	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับ
	ปัญหาในการซื้อของที่ระลึก				
24.	ปัญหาของปลอม	1.93	1.06	น้อย	4
25.	ปัญหาการโกงน้ำหนัก	1.94	1.07	น้อย	3
25.	ปัญหาการขายสินค้าเกินราคา	2.16	1.20	น้อย	1
27.	ปัญหาการโฆษณาสินค้าเกินความจริง	1.98	1.09	น้อย	2
	รวม	2.00	1.11	น้อย	

จากตารางที่ 4.13 พบว่าปัญหาในการซื้อของที่ระลึกอันเป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่ามีปัญหาการขายสินค้าเกินราคามากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือปัญหาการโฆษณาสินค้าเกินความจริง ส่วนปัญหาของปลอมน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เป็น
ปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง

ลำดับที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับ
28.	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	2.48	1.16	น้อย	1
	ปัญหาการมีส่วนร่วมในการวางแผนการรักษาความปลอดภัย	2.45	1.14	น้อย	2
29.	ปัญหาการมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนหรือมาตรการรักษาความปลอดภัย				
30.	ปัญหาการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการรักษาความปลอดภัย	2.42	1.25	น้อย	3
	รวม	2.45	1.18	น้อย	

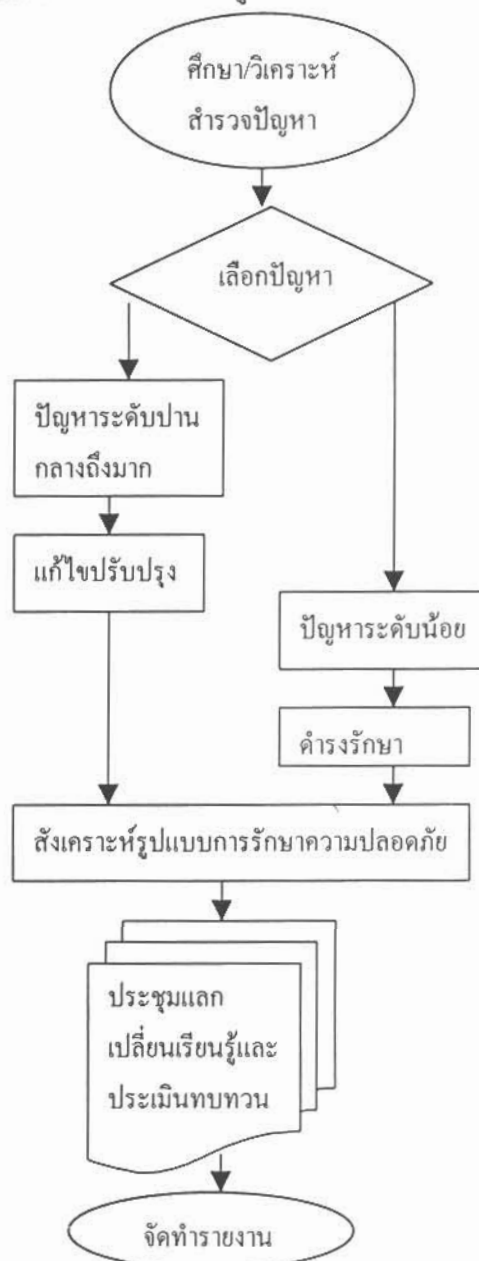
จากตารางที่ 4.14 พบว่าปัญหาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนอันเป็นปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ - เขาสูง มีปัญหาในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าปัญหาการมีส่วนร่วมในการวางแผนการรักษาความปลอดภัยมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือปัญหาการมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนหรือมาตรการรักษาความปลอดภัย ส่วนปัญหาการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการรักษาความปลอดภัยน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวเทือกเขาพระ – เขาสูง ผู้วิจัยคัดแยกปัญหาออกเป็นปัญหาระดับปานกลางถึงมาก และปัญหาระดับน้อย ได้ดังต่อไปนี้

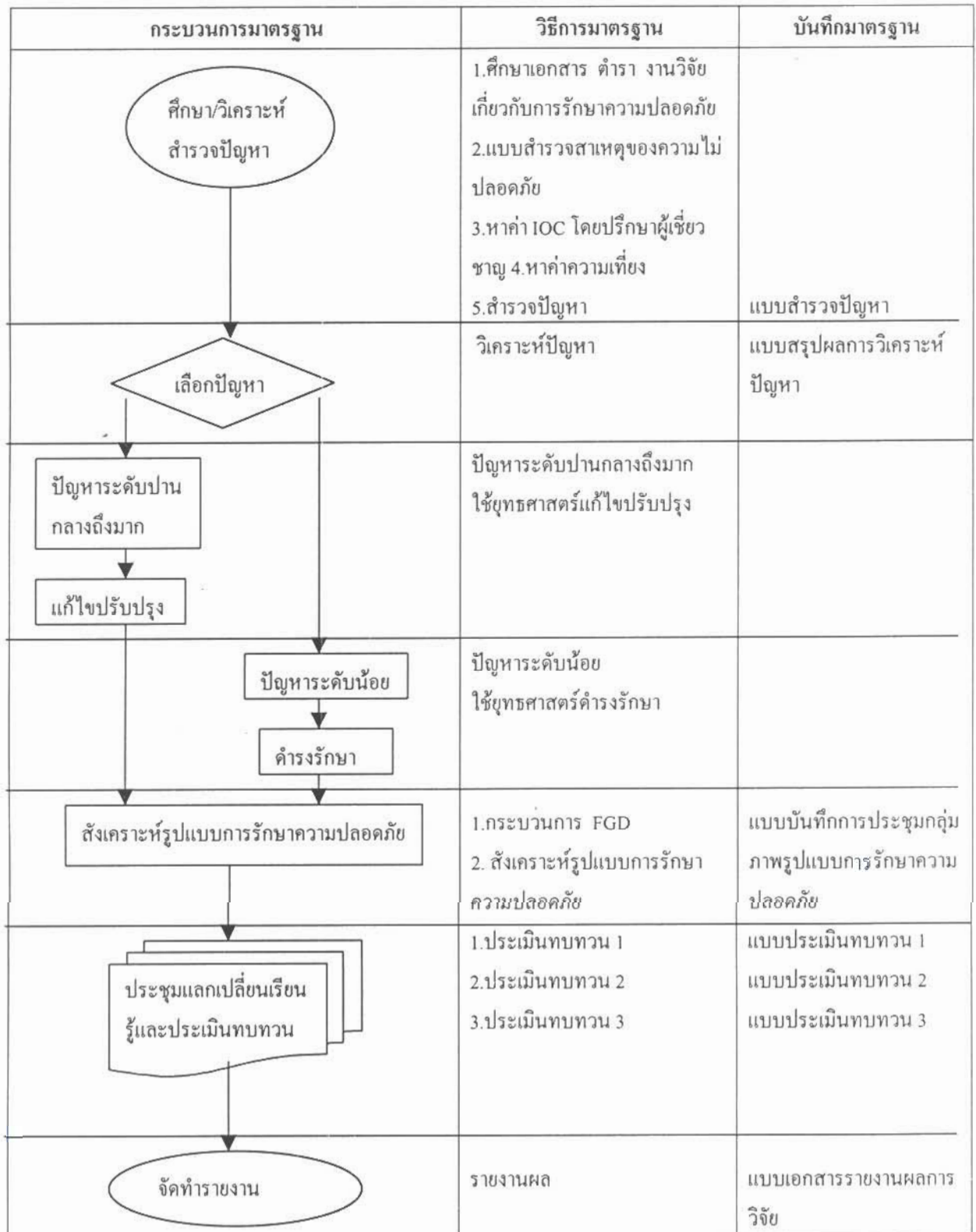
ปัญหาระดับปานกลางถึงมาก	ยุทธศาสตร์แก้ไขปรับปรุง
ปัญหาด้านการหลงทาง ไม่มีป้ายชี้เส้นทางในแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีสิ่งกีดขวางกำหนดขอบเขตของแหล่งท่องเที่ยว ไม่มีแผนที่แสดงที่ตั้งของสิ่งต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวอย่างชัดเจน ปัญหาการจัดการด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย ไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	จัดทำป้ายสื่อความหมายหรือนำทางทุกระยะในแหล่งท่องเที่ยว ปฐมนิเทศนักท่องเที่ยวก่อนการเที่ยวชมเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับพื้นที่ มีการอบรมอาสาสมัครเป็นผู้นำทางนักท่องเที่ยว จัดทำสิ่งกีดขวางป้องกันนักท่องเที่ยวหลุดออกไปจากแหล่งท่องเที่ยว จัดทำแผนที่แสดงที่ตั้งของสิ่งต่าง ๆ ภายในแหล่งท่องเที่ยวด้วยมาตราส่วนและทิศทางที่ถูกต้อง
ไม่มีระบบรักษาความปลอดภัย ไม่มีสถานที่ตั้งหน่วยรักษาความปลอดภัย	มีการจัดสายตรวจออกตรวจตราพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ จัดฝึกอบรมอาสาสมัครรักษาความปลอดภัยคอยสอดส่องดูแลผัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปตามพื้นที่ จัดเจ้าหน้าที่ประจำจุดในบริเวณที่มีความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ จัดตั้งคณะทำงานจัดการความไม่ปลอดภัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น มีรายชื่อพร้อมเบอร์โทรศัพท์จัดทำแผนการดำเนินงานต่าง ๆ มีการประสานงานตามขั้นตอนกับหน่วยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ จัดตั้งจุดตรวจและหน่วยรับแจ้งเหตุ

ปัญหาระดับน้อย	ยุทธศาสตร์ดำรงรักษา
ด้านอาชญากรรม ปัญหาการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ปัญหาการข่มขืน ทำร้ายร่างกาย ปัญหาการหลอกลวงและเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ด้านอุบัติเหตุ ปัญหาในการเดินป่า ปีนเขา ตกปลา และว่ายน้ำ ปัญหาการบาดเจ็บจากเศษแก้วแตก ขวดแตก ด้านภัยธรรมชาติ ปัญหาน้ำท่วม ดินถล่ม/หินถล่ม ปัญหาไฟป่า ด้านพืชและสัตว์ ปัญหาจากพืชและสัตว์ที่เป็นอันตราย ด้านการเข้าชมพิพิธภัณฑ์ ปัญหาการลักทรัพย์สิ่งของในพิพิธภัณฑ์ ด้านการเข้าไปสัมผัสชีวิตชุมชน ปัญหาการแต่งกายไม่เหมาะสมกับสถานที่ ปัญหาการไม่ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของแหล่งท่องเที่ยว ด้านการซื้อของที่ระลึก ปัญหาของปลอม โกงน้ำหนัก ขาดสินค้าเกินราคา การโฆษณาสินค้าเกินความจริง ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ปัญหาการมีส่วนร่วมในการวางแผน การลงมือปฏิบัติ และการประเมินผลการรักษาความปลอดภัย	1.ปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวอย่างที่เคยปฏิบัติ 2.ดำรงรักษาข้อปฏิบัติต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง 3.วางมาตรการป้องกันมิให้เกิดปัญหา 4.มีระบบและบุคลากรดำเนินการ

ช่วงที่ 2 ร่างรูปแบบการรักษาความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเทือกเขาพระ – เขาสูง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ โดยผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการรักษาความปลอดภัยเข้า ประชุมสนทนากลุ่มให้ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นชอบในรูปแบบการรักษาความปลอดภัย ซึ่งผลการประชุม สนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความเห็นชอบกับรูปแบบการรักษาความปลอดภัยที่ผู้วิจัยร่างขึ้น ดังนี้

ภาพที่ 4.1 รูปแบบการรักษาความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเทือกเขาพระ – เขาสูง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์

ช่วงที่ 3 การประเมินบทบาทนรูปแบบการรักษาความปลอดภัย

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการประเมินบทบาทนการทดลองใช้รูปแบบการรักษาความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเทือกเขาพระ – เขาสูง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์

ตัวชี้วัด	ผลการประเมิน			สรุป
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	
มีการป้องกันอาชญากรรม	ปรับปรุง	พอใช้	พอใช้	พอใช้
มีการป้องกันอุบัติเหตุ	ปรับปรุง	พอใช้	พอใช้	พอใช้
มีการรักษาความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ เช่น ไฟป่า ดินถล่ม/หินถล่ม	ปรับปรุง	พอใช้	พอใช้	พอใช้
มีการป้องกันเพื่อไม่ให้นักท่องเที่ยวหลงทาง	ปรับปรุง	พอใช้	พอใช้	พอใช้
มีการป้องกันความไม่ปลอดภัยจากพืชและสัตว์	ปรับปรุง	พอใช้	พอใช้	พอใช้
มีการจัดการด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย	ปรับปรุง	พอใช้	พอใช้	พอใช้
มีการป้องกันดูแลสิ่งของในพิพิธภัณฑ์ไม่ให้ชำรุดสูญหาย	ปรับปรุง	ปรับปรุง	ปรับปรุง	ปรับปรุง
มีการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวในการเข้าไปสัมผัสชีวิตชุมชน	ปรับปรุง	ปรับปรุง	ปรับปรุง	ปรับปรุง
มีการป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการซื้อของที่ระลึก	ปรับปรุง	ปรับปรุง	ปรับปรุง	ปรับปรุง
ชุมชนมีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัย	ปรับปรุง	พอใช้	พอใช้	พอใช้

จากตารางที่ 4.15 ผลการประเมินบทบาทนรูปแบบ พบว่า มีการป้องกันอาชญากรรม อุบัติเหตุ ภัยธรรมชาติ ความไม่ปลอดภัยจากพืชและสัตว์ ป้องกันไม่ให้นักท่องเที่ยวหลงทาง มีการจัดการด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย และชุมชนมีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัย อยู่ในระดับพอใช้

ส่วนการรักษาความปลอดภัยด้านการป้องกันดูแลสิ่งของในพิพิธภัณฑ์ไม่ให้สูญหาย การรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้าไปสัมผัสชีวิตชุมชน และการป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการซื้อของที่ระลึก อยู่ระดับปรับปรุง